

PER LA MAJORIA

L'ESPERANÇA NO POT ESPERAR

Perquè no perdem l'esperança, sortim al carrer a lluitar per una vida millor. Perquè no perdem l'esperança, creem moviments socials per revertir les polítiques econòmiques i socials que precaritzen la vida.

Perquè la nostra esperança no pot esperar, aixequem alternatives econòmiques, socials, polítiques i culturals que possibiliten l'esperança dels que arriben i concreten l'esperança dels que se'n van.

Perquè la nostra esperança no pot esperar, fem una crida a sumar la força social necessària per acabar amb un sistema econòmic que destrueix el futur i violenta el present.

Les darreres setmanes, milers de persones han sortit al carrer per la llibertat d'expressió i contra l'autoritarisme d'un sistema polític i judicial que empara monarques corruptes i empresona rapers, que promou l'ascens de l'extrema dreta i criminalitza les propostes de canvi social.

Milers de persones han expressat el malestar que provoca un sistema econòmic desigual, on les grans fortunes s'enriqueixen i les grans majories carreguen la crisi a l'esquena. Sofrim la pandèmia de la desigualtat, de la pobresa, de l'atur, de la manca de recursos que permetin una vida digna. Sofrim la pandèmia del masclisme, del racisme i la xenofòbia, d'un estat que empresona innocents als CIES i es nega a reconèixer el dret als drets de milions de catalans. Sofrim la pandèmia de la manca de democràcia, on governs, jutges i tribunals s'encarreguen d'impedir que els drets sigui efectius: del dret a l'autodeterminació a l'accés a l'habitatge; de la llibertat d'expressió al dret a no passar fred. Aquesta és la violència que patim la majoria.

«No podem perdre mai l'esperança»

Arcadi Oliveres

En aquest context, les respostes polítiques i mediàtiques s'han orientat a la criminalització i repressió, obviant les causes del malestar social. Han silenciats la vida de les persones rere les imatges buides de contenidors cremats. Davant de la criminalitat quotidiana d'un capitalisme que desnona i empobreix, els poderosos han pretès inocular la por per bloquejar tota proposta de canvi social.

Per això quan determinades organitzacions empresarials «es planten» per demanar la fi dels aldarulls, els de baix –els que no som rics ens plantem per exigir la fi d'un sistema econòmic que roba el futur a la joventut i condemna el present de les treballadores a la precarietat.

Ens plantem per exigir que tots els recursos es destinin a millorar la vida de les persones i no a reflotar un sistema econòmic fracassat. Exigim la redistribució radical de la riquesa, la supressió dels desnonaments i de la pobresa energètica, poder decidir el nostre futur com a poble, la fi de la repressió als pobres i la fi de la impunitat pels rics.

Perquè la nostra esperança ja no pot esperar, ens comprometem a aixecar la força social necessària per transformar l'ordre actual de les coses. Per garantir les llibertats polítiques col·lectives i posar l'economia al servei de les persones. Per afrontar la crisi econòmica i social construint un model econòmic just, equitatiu i que no destrueixi el planeta. Per aturar la violència del sistema econòmic i polític contra les majories socials. Per construir un poder social que afebleixi als forts i enforteixi als febles.

Perquè la nostra esperança no pot esperar, proposem una gran aliança col·lectiva que forci un canvi de polítiques econòmiques i socials al servei de la vida digna de totes i tots.